

... alebo o (žiaľ!) asi najlepšie ukrytom tajomstve kresťanstva.

BOŽIE SLOVO:

(2 Sol 2,13-14 SSV)

Čítanie z 2. list sv. apoštola Pavla Solúncanom: *Ustavične [musíme] vzdávať vďaka Bohu za vás, bratia, Pánom milovaní, že si vás Boh vyvolil ako prvotiny na spásu v posvätení Duchom a vierou v pravdu, ¹⁴ k čomu vás povolal skrze naše evanjelium, aby ste získali slávu nášho Pána Ježiša Krista. Počuli sme Božie slovo!*

ÚVAHA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 406; 339; 479 + 442)

Tak teda vydávame svedectvo o Kristovi.

Vydávame ho svojim životom, ktorý je lepší, krajší, slobodnejší, radostnejší a vzrušujúcejší, než ľudí okolo nás, ako píše Rob Dreher: *„Jedna moja známa, ktorá viedla búrlivý, hedonistický život, konvertovala na kresťanstvo po tom, ako videla skutočne šťastnú rodinu svojho brata a uvedomila si, že svetlo v ich tvárach a láska v ich srdciach pochádza z viery v Krista.“*

Vydávame o tom svedectvo službou lásky svojmu okoliu, ktorá pre nás nie je nejaké bremeno, na ktoré sa podujímame, ale životný štýl, ktorý žijeme, radosť a pasia z toho, že ním budujeme Kráľovstvo a máme podiel na Božom uzdravení sveta zo sebeckta a hriechu, ako píše Jean Luc-Moens z komunity Emanuel: *„Astrid, matka rodiny, stretáva Kristínu, ktorá je tehotná a čaká tretie dieťa. Kristína je zjavne unavená. Škola je v údolí a cesta spať je namáhavá. „Chcete, aby som vaše deti odprevadila do školy?“ Udivená týmto návrhom od úplne neznámej osoby, Kristína ponuku prijíma. Každé ráno sa potom Astrid postará o dve deti Kristíny a privedie ich k matke. Samozrejme, že sa vytvára vzťah a jedného dňa sa Kristína neubrání otázke, prečo jej Astrid ponúkla túto službu, hoci sa vôbec nepoznali. Astrid jednoducho a pravdivo odpovie, že je kresťanka a podľa nej poskytnúť službu patrí k viere. Kristína je prekvapená! Zdôverí sa, že spolu so svojim manželom sú pokrstení, ale nechodia do kostola. Krátko na to sa obe rodiny stretnú, medzi manželmi sa vytvorí vzájomná sympatia. Kristína poprosí Astrid, aby bola krstnou mamou jej dieťatku. O dva roky neskôr vďaka jednému stretnutiu Kristína s manželom prežije obrátenie. Teraz sú zapojení do života farnosti.“*

Ba sám Pán svedčí o sebe cez nás svojou mocou, ako opisuje Philippe Madre na príbehu jednej svojej známej: *„Raz, cestujúc po istej hospodársky zaostalej krajine, navštívila jedno zdravotnícke stredisko a dojala ju bieda, s ktorou sa stretla. Ona, ktorej viera sa veľkosťou nevyrovnala ani horčičnému semienku, sa vtedy rozpomenula na ono dobre známe vkladanie rúk ako spôsob modlenia za chorých, čoho bola sama raz svedkom. A hoci tomu neverila „skúsila šťastie“, pristúpila k ochrnutým a vložiac na nich ruky, bez nijakého zvláštneho presvedčenia, pri každom vzývala Ježišovo meno. O hodinu po dvore zdravotníckeho strediska poskakovalo a prechádzalo sa viac než desať pacientov, celých šťastných, že ich uzdravil Kristus. ... A aké ovocie priniesla takáto „Božia výstrednosť“? Obrátila sa žena, väčšina „uzdravených“, ako aj tí, ktorých ich svedectvo oslovilo.“*

Nakoniec vydáme svedectvo aj svojimi ústami: Áno, je to Ježiš Kristus! Živý Ježiš Kristus, ktorý zmenil a naplnil naše životy. Tak, ako Peter, keď na samom úsvite kresťanstva mocným hlasom svedčil užasnutému davu: *„Čo sa tomu divíte a prečo hľadáte na nás? ... [Kristovo] meno pre vieru v toto meno upevnilo tohoto človeka!“* (Sk 3,12.16) – a to platí o celom našom novom živote.

Ľudia okolo nás teda na základe nášho svedectva uveria v Krista – pretože vidia čo vidia, závidia nám a túžia po tom istom, čo žijeme my. Dobré. Veria v Krista, Boha a Spasiteľa. Čo ďalej?

Ďalej nasleduje ohlasovanie Evanjelia, aby v neho uverili a podľa neho aj oni mali to, čo my: nový život na zemi a večnú spásu v Nebi. Problém je, že zatiaľ čo o Kristovi svedčí väčšina horlivých kresťanov, nielen katolíkov, Evanjelium ohlasuje málokto. Kedysi sme o zbožštení so smutnou iróniou povedali, že je vari „najlepšie ukrytým tajomstvom“ Cirkvi. Tieto slová, žiaľ, platia aj o Evanjeliu Ježiša Krista – ktoré nakoniec nie je ničím iným, než zvesťou o zbožštení človeka v Bohu, pozvaním človeka k zbožšteniu sa v Bohu a návodom, ako prijať od Boha zbožštenie sa v Bohu.

U mnohých cirkevných spoločenstiev, zväčša protestantských, je to tak úplne oficiálne. Martin Luther, ich zakladateľ, nevelmi rozumel kresťanstvu, ako o tom aj sám vo svojich spisoch svedčí. Pre neho kresťanstvo končilo hneď prvým krokom, *ohlasovaním Krista*. Takto to u jeho nasledovníkov často vidíme aj dnes: *Vyznávaš, že si hriešnik a zaslúžiš si Peklo? Uveril si v Krista, ktorý Ťa z Pekla vykúpil? Tak si spasený človek. Oslavuj Boha, Nebo máš isté! A to je všetko...*

Možno aj pod ich vplyvom v praxi mnohokrát aj katolíci zmýšľame podobne: *Veríš v Pána Boha? Nezabíjaš (potrat sa sem neráta), nekradneš (a ak hej, tak len tak, z roboty, ako všetci ostatní)? Tak potom po smrti isto pôjdeš do Neba. Veď si dobrý a „veriaci človek“!*

Výsledkom je stav, o ktorom filozof Peter Kreeft hovorí: *„Väčšina katolíkov v Amerike jednoducho nevie, ako sa dostať do neba, ako byť spasený,“* – a to situácia v Amerike je o dosť lepšia, než u nás, na Slovensku...

Ježiš počas troch rokov svojho účinkovania jeden deň trpel, zhruba dva dni ležal v hrobe – a všetok zvyšný čas *„hlásal evanjelium o kráľovstve“* (Mt 9,35), informáciu o tom, ako doň vojsť a zbožštiť sa v ňom, učil nás skutočnú *technológiu spásy* – a kládol základy jeho prvotiny na zemi, Cirkvi. Aj našim druhým krokom preto musí byť oznámenie a vysvetlenie informácie Evanjelia.

DOMÁCA ÚLOHA:

1.: UVAŽOVANIE:

Pripomeňme si a osviežme v pamäti Ježišovo evanjelium, ako sme ho spoznávali v katechézkach 5/514; 6/515; 8/519; 25/542; 35/555; 36/556. Krátko a stručne si ho môžeme zhrnúť do akýchsi *šiestich zákonov zbožštenia sa*:

„Boh sa stal človekom, aby sa človek stal Bohom.“

1) *Ak chceš byť ako Boh, musíš byť ako Boh. Ak chceš žiť ako Boh, musíš žiť ako Boh. Naučiť sa tomu môžeme od Ježiša – Boha, ktorý žil v našom svete ako bežný človek.*

2) *Byť ako Boh sa dá len byť, celým svojim bytím. Žiť Boží život sa dá len žiť, celým svojim životom. „Človek sa stáva Bohom, pretože miluje všetko to, čo miluje Boh“ (sv. Klement Alexandrijský). Kresťanstvo nie je niečo, čo sa dá „dodržiavať“ a „praktizovať“, ale vášeň a záľuba, život a identita.*

3) *Naraz môžeš mať len jednu identitu a žiť len jeden život.*

4) *Ak chceš prijať novú identitu syna (dcéry) Boha, musíš najprv zomrieť svojej doterajšej identite. Ak chceš žiť Boží život, musíš najprv zomrieť svojmu doterajšiemu životnému štýlu, doterajšiemu spôsobu života.*

5) *Podobnosť s Bohom nás otvára jednote s Bohom, ktorú v nás uskutočňuje Duch Svätý prostredníctvom sviatostí.*

6) *Všetko sa uskutočňuje a završuje v Cirkvi, ktorá je Kristovým Telom, Božou rodinou, Školou Božieho života a Božej identity a prvotinou Božieho Kráľovstva, Neba na zemi.*

2.: KONANIE:

Dôkladne sa o tejto zvesti Evanjelia pohovárajte!

Ubezpečte sa, že jej naozaj dobre a do hĺbky rozumiete – princípu tohto konkurzu do Božieho kráľovstva, ktorý Ježiš svojim zmŕtvychvstaním započal.

Preskúmajte, či ste sami Evanjelium prijali a či ho aj naozaj žijete svojim životom – aby teda na Vás bolo vidieť, že čo hlásate, sami uskutočňujete!

Skúste si možno aj medzi sebou (formou scénky) precvičiť, ako by ste v praxi túto informáciu Evanjelia odovzdávali človekovi, ktorý práve uveril v Krista!